

Praktijkcase: Waarschuwingsplicht gaat verder dan gevolgschade uitsluiten

Een NOA-lid kwam met een consument overeen om een gietvloer over een circa 35 jaar oude kurkvloer te leggen. De aangebrachte gietvloer vertoonde na een jaar echter flinke scheuren en adervorming. Vervanging van de vloer zag de consument niet zitten, omdat alles ontruimd moest worden. Bovendien eiste de klant ook vergoeding van alle kosten die met ontruiming en verblijf elders te maken hadden.

Standpunt ondernemer

De ondernemer stuurde geen schriftelijk verweer in, maar bezocht wel de zitting, die werd gehouden om het deskundigenrapport te bespreken en partijen te horen. Daarbij gaf hij aan wel vaker een gietvloer te leggen op een ondergrond van kurk. Dat had nog nooit tot problemen geleid. De ondernemer betwiste niet dat er hier aanzienlijke schade aan de vloer was, maar weet dit aan de ondervloer. Aansprakelijkheid voor schade aan de vloer wegens gebreken aan de ondervloer had hij in de offerte uitgesloten. Hij wilde voor de klant wel een nieuwe vloer maken, maar dan moest de klant de meerkosten van een nieuwe laag egaline betalen.

Oorzaak

De scheuren en adervorming waren zo'n jaar na het leggen van de gietvloer ontstaan. Omdat zijn product na verharding inert is, meende de ondernemer dat de oorzaak moest liggen in de onderliggende oude kurk-linoleum vloerbedekking, of de daaronder liggende dekvloer. De technisch deskundige bevestigde deze stelling en beaamde dat hij tijdens zijn onderzoek een zeldzaam schadebeeld had aangetroffen. Het beeld bestond uit wilde lijnen in de vorm van insnoeringen in de gietvloer, welke plaatselijk uitmondde in open scheurlijnen. In de open scheuren was zichtbaar dat de scheurlijn ook in de kurken onderlaag zat. Bij verwijdering van een stukje vloerafwerking bleek de kurken laag erg droog. De scheur bleek zich niet in de dekvloer voort te zetten.

Deskundige bezoek

'Het is niet ongebruikelijk om over een kurken ondervloer een gietvloer aan te brengen. Dit brengt echter wel een zeker risico met zich mee', beschreef de deskundige. 'Een kurklaag die verdroogt, is onderhevig aan materiaalkrimp. Dit geeft trekspanning aan de lijmlaag. Dit komt zeer zelden voor, maar is in dit geval wel gebeurd. Gezien de leeftijd van de lijmlaag zou deze plaatselijk een zwakke verbinding met de dekvloer kunnen hebben.'

Zitting

De Geschillencommissie stelde ter zitting dat, hoewel krimp van de onderliggende kurklaag zelden voorkomt, het toch een bestaand risico is. De ondernemer had de consument op dit risico moeten wijzen. Omdat de ondernemer in zijn offerte beschreef dat hij onderdelen waar de ondervloer los ligt, zal wegsnijden en aanhelen, mocht worden aangenomen dat de ondernemer onderkend heeft dat eventuele onthechting van de ondervloer een risico was. De algemeen

geformuleerde uitsluiting van aansprakelijkheid is daarom door de commissie als onvoldoende waarschuwing aangemerkt.

Uitspraak commissie

De commissie vond het gedane voorstel van de ondernemer niet onredelijk, maar omdat de consument liever een schadevergoeding ontving, wordt deze vastgesteld op € 2.750,-. Vervanging van de gehele vloer werd door de deskundige begroot op € 6.600,-. Het NOA-lid was daarom niet ontevreden over de bindende uitspraak.